

Sygn. akt I C 161/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Gliwicach Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Łukasz Malinowski

Protokolant: Sylwia Pordzik

po rozpoznaniu w dniu 10 czerwca 2015 roku w Gliwicach

na rozprawie sprawy

z powództwa **K. P.**

przeciwko (...) **S.A. w W.**

o zapłatę

1. oddała powództwo;

2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 617 zł (sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSR Łukasz Malinowski

Sygn. akt I C 161/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 4 lutego 2015 roku K. P. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. kwoty 3.677,70 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu i kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 3 września 2014 roku doszło do kolizji, w następstwie której uszkodzeniu uległ należący do powoda samochód marki V. o nr rej. (...). Sprawca zdarzenia był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. Ponieważ samochód powoda nie nadawał się po kolizji do bezpiecznej jazdy (uszkodzenie tylnego lewego koła) wynajął on samochód zastępczy. Zgodnie z fakturą VAT koszt najmu pojazdu przez 23 dni przy dobowej stawce w wysokości 130 zł netto wyniósł łącznie 3.677,70 zł. Powód wyjaśnił, że długi czas najmu był związany z opieszałością pozwanego - auto zostało oddane do naprawy w dniu 4 września 2014 roku, oględziny pozwanego miały miejsce 9 września 2014 roku, kosztorys dostarczono w dniu 23 września 2014 roku, naprawiony pojazd był gotowy do odbioru w dniu 26 września 2014 roku.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów procesu według norm przepisanych. Potwierdził swoją odpowiedzialność za szkodę co do zasady, wypłacając odszkodowanie w kwocie 5.100 zł. Zakwestionował żądanie zasądzenia kosztów najmu pojazdu zastępczego podnosząc, że powód nie wykazał aby uszkodzone auto zostało oddane do serwisu i tam poddane naprawie, jak również aby powstała szkoda w kwocie 3.677,70 zł. Zaznaczył, że zakres uszkodzeń w pojeździe powoda nie miał żadnego wpływu na jego bezpieczne użytkowanie (auto nie było holowane po kolizji, uszkodzenia były niewielkie). Ponadto zakwestionował czas wynajmu pojazdu zastępczego i wysokość zastosowanej stawki dobowej za wynajem, oceniając ją jako rażąco zawyżoną w stosunku do stawek powszechnie stosowanych na rynku.

Na rozprawie w dniu 10 czerwca 2015 roku powód podtrzymał dotychczasową argumentację. Zaznaczył, że skoro szkoda została zakwalifikowana jako całkowita to oczywistym jest, że pojazd nie nadawał się do dalszej jazdy. Czas najmu potwierdza umowa najmu pojazdu zastępczego. Ponadto odnosząc się do stanowiska pozwanego wskazał, że nie kwestionuje okoliczności wypłaty odszkodowania oraz zakresu uszkodzeń pojazdu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3 września 2014 roku doszło do kolizji, w następstwie której uszkodzeniu uległ samochód marki V. o nr rej. (...) stanowiący własność K. P.. Sprawcą zdarzenia była osoba ubezpieczona od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego.

Powód wykorzystywał auto do przewożenia niepełnosprawnego dziecka do szkoły.

W dniu 4 września 2014 roku powód zawarł umowę najmu pojazdu zastępczego, za dzienny czynsz w kwocie 130 zł netto. W dniu 5 października 2014 roku wynajmujący pojazd zastępczy wystawił fakturę opiewającą na kwotę 3.677,70 zł tytułem czynszu najmu pojazdu przez 23 dni (od 4 do 26 września 2014 roku). Termin płatności określono na 19 października 2014 roku, płatność miała nastąpić przelewem.

Po kolizji pojazd powoda mógł kontynuować jazdę, nie był holowany. W pojeździe zostały uszkodzone drzwi, zamki nie były uszkodzone. Uszkodzenia maski, otarcia lewego boku, uszkodzenia prawego boku i uszkodzenia felgi nie miały związku ze zdarzeniem z 3 września 2014 roku.

Powód zgłosił pozwanemu szkodę, który po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego dokonał likwidacji szkody tzw. metodą szkody całkowitej oraz wypłacił odszkodowanie w kwocie 5.100 zł. Pozwany nie uwzględnił żądania powoda w zakresie kosztów najmu pojazdu zastępczego.

/okoliczności bezsporne, a nadto: oświadczenie k. 10, umowa wynajmu pojazdu zastępczego k. 11, faktura VAT k. 12, pismo z dn. 30.10.2014 r. k. 13/

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o okoliczności niesporne, jak również w oparciu o dowody z dokumentów prywatnych, które Sąd uznał za wiarygodne. Sąd oddalił wnioski dowodowe pozwanego, albowiem zostały zgłoszone celem wykazania okoliczności w zakresie których ciężar dowodowy obciąża stronę powodową jako inicjatora postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

powództwo było nieuzasadnione.

Powód domagał się zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego, z którego miał korzystać w czasie naprawy swojego samochodu uszkodzonego w kolizji z 3 września 2014 roku.

Podstawą odpowiedzialność pozwanego był przepis art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. Nr 124, poz. 1152) w związku z art. 822 § 1 k.c.

Powód nie spełnił w przedmiotowej sprawie podstawowych wymogów dowodowych.

Przede wszystkim nie wykazał aby faktycznie oddał uszkodzony pojazd do serwisu celem przeprowadzenia prac naprawczych. Strona powodowa załączyła do pozwu wyłącznie umowę najmu pojazdu zastępczego. Przy czym dokument ten pozwala jedynie ustalić jakie były warunki najmu pojazdu i jego okres. Nie dowodzi on spornej okoliczności, w szczególności, że nie zostały w tym dokumencie nawet wypełnione rubryki dotyczące naprawy. Tymczasem to fakt niemożności korzystania z uszkodzonego pojazdu i czasowy brak auta z uwagi na oddanie do serwisu celem przeprowadzenia prac naprawczych uzasadnia uznanie kosztów najmu pojazdu zastępczego za zasadne.

Ponadto zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje, iż uszkodzenia należące do powoda pojazdu w następstwie wypadku z dnia 3 września 2014 roku nie uniemożliwiały korzystania z pojazdu. Auto nie wymagało holowania, samochód mógł kontynuować jazdę. Podkreślić należy, że pozwany w odpowiedzi na pozew wskazał, że tylko część ustalonych uszkodzeń auta miała związek z przedmiotową kolizją, a to uszkodzenie drzwi (bez związku z wypadkiem pozostawały uszkodzenia maski, otarcia lewego boku, uszkodzenia prawego boku i felgi). Natomiast pełnomocnik powoda na rozprawie oświadczył, że nie kwestionuje m.in. zakresu uszkodzeń pojazdu i strona żadnych wniosków dowodowych na okoliczność niemożności korzystania z pojazdu – nie złożyła. Co więcej, nieznaczny zakres uszkodzeń wynika z załączonej do akt dokumentacji zdjęciowej i opinii rzeczoznawcy (płyta CD - pojazd był wyłącznie porysowany). Fakt zakwalifikowania szkody jako całkowitej w żadnym razie nie może stanowić domniemania o niemożności poruszania się pojazdem. Wszak jest to jedynie wybrany przez ubezpieczyciela sposób likwidacji szkody i ekonomiczna ocena nieopłacalności naprawy (uzależniona nie tylko od wysokości kosztów naprawy ale przede wszystkim od wartości pojazdu sprzed szkody).

Wobec powyższych okoliczności brak było podstaw do uznania najmu pojazdu zastępczego przez powoda za pozostający w adekwatnym związku przyczynowo-skutkowym z kolizją z dnia 3 września 2014.

Strona powodowa nie sprostала obowiązkowi dowodowemu także w zakresie wykazania szkody (co do jej wysokości i faktu doznania). Do pozwu została załączona wyłącznie faktura VAT wystawiona przez wynajmującego pojazd zastępczy. Z dokumentu tego wynika, iż powód winien uiścić należność przelewem w terminie 14 dni. Powód nie wykazał żadnym stosownym dowodem (np. potwierdzenie przelewu), aby wskazany wydatek faktycznie poniósł i zapłacił za najem pojazdu zastępczego. Dodatkowo powód nie przedstawił dowodów na okoliczność uzasadnionego czasu trwania naprawy o ile faktycznie ją wykonano o czym wskazano powyżej. W tym zakresie Sąd oddalił dowód z opinii biegłego zawnioskowany przez pozwanego, gdyż to obowiązkiem powoda a nie pozwanego było wykazanie zasadności roszczenia w oparciu o art. 6 k.c.

Zdaniem Sądu przedłożenie faktury vat, w której dobową stawkę najmu jednostronnie określono na 130 zł netto, nie jest wystarczającym dowodem na okoliczność wykazania, że stawka ta jest osadzona w realiach lokalnego rynku najmu pojazdów. Powód nie wykazał żadnym dowodem że najem pojazdu odpowiadającego klasie pojazdu uszkodzonego, w okresie objętym pozwem istotnie stanowił żadaną kwotę.

Mając na uwadze powyższe z uwagi na niewykazanie związku przyczynowo – skutkowego z art. 361 § 1 k.c. i wysokości szkody w rozumieniu art. 363 § 2 k.c. Sąd w oparciu o art. 6 k.c. w zw. z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. Nr 124, poz. 1152) i art. 822 § 1 k.c. oddalił powództwo jako bezzasadne.

O kosztach procesu Sąd orzekł na zasadzie art. 98 k.p.c. zasądzając na rzecz pozwanego poniesione koszty w postaci wynagrodzenia pełnomocnika procesowego 600 zł i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa 17 zł.

SSR Łukasz Malinowski